

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY
DNR-1.720.17.2022.MS

Warszawa, 05 września 2022 r.

DECYZJA nr DNR-1/36/2022

Na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia na przedsiębiorcę KiK Textil spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu kary pieniężnej za niewykonanie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 poz. 222), zgodnie z którym producenci i dystrybutorzy, którzy otrzymali informację, że wprowadzany przez nich na rynek produkt nie jest bezpieczny, są zobowiązani powiadomić o tym niezwłocznie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i poprzestaje na pouczeniu tego przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej „Prezesem UOKiK” bądź „organem nadzoru”) powziął informację, że na stronie internetowej przedsiębiorcy KiK Textil spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu <https://www.kik.de/media/Kundeninfo/KundeninformationSamthockerArtnr.1128451PL.pdf>

została zamieszczona informacja dla konsumentów, opatrzona datą: „styczeń 2022 r.”, informująca ich o akcji wycofywania ze sprzedaży zamieszowego hokera/taboretu z metalową obręczą nr artykułu 1128451, prowadzonej z uwagi na możliwość wgniecenia metalowej obręczy, której odsłonięte w wyniku tego wgniecenia brzegi mogą spowodować skałeczeniem użytkownika produktu. W zamieszczonym ostrzeżeniu przedsiębiorca KiK Textil spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu poinformował również, że produkty te można zwracać w prowadzonych przez niego sklepach należących do sieci KiK.

Przedsiębiorca KiK Textil spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu nie powiadomił o tym fakcie Prezesa UOKiK zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 poz. 222) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”) i nie przekazał Prezesowi UOKiK powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny, sporządzonego zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawie wzoru powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny (Dz. U. 80 poz. 649) (dalej jako: „Rozporządzenie”). Zaniechanie to stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie bowiem z wyżej przywołanym przepisem, producenci i dystrybutorzy, którzy uzyskali informację, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny, zobowiązani są powiadomić o tym niezwłocznie organ nadzoru.

Wobec powyższego, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn zm.) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 23 maja 2022 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę KiK Textil spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu (strona postępowania) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W tym samym piśmie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o prawie do czynnego udziału w postępowaniu, w szczególności o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Z uwagi na brak odpowiedzi strony postępowania, pismem z 17 czerwca 2022 r. Prezes UOKiK ponownie wezwał ją do przekazania jej stanowiska, informując jednocześnie, że nieprzekazanie go w wyznaczonym 7 – dniowym terminie skutkować będzie oparciem rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie na materiale dowodowym zgromadzonym dotychczas w aktach postępowania. Dodatkowo Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o

przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami postępowania i wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów.

Pismem z 28 czerwca 2022 r. strona postępowania poinformowała, że hoker/taboret z metalową obręczą nr artykułu 1128451 przed jego wprowadzeniem na rynek uzyskał pozytywny wynik w zakresie spełniania m.in. wymagania określonego w pkt 5.4 (trwałość siedziska i oparcia) normy EN 12520:2015 *Meble wytrzymałość, trwałość i bezpieczeństwo – Wymagania dla siedzisk mieszkaniowych* (zwanej dalej także „normą”). Strona postępowania oświadczyła również, że po otrzymaniu od konsumenta informacji o możliwości skaleczenia się na skutek wygięcia metalowej obręczy znajdującej się na dole mebla zakupionego w sklepie KiK przeprowadziła oględziny produktu, z których nie można było w sposób jednoznaczny stwierdzić, czy konsument, który twierdził, że poniósł szkodę polegającą na skaleczeniu się, sam nie przyczynił się przez swoje działanie do jej powstania. Pomimo tych ustaleń, mając na uwadze to, że produkt nie spełniał wysokich standardów jakości przyjmowanych przez stronę postępowania, podjęła ona decyzję o dobrowolnym wycofaniu z rynku tego produktu. Następnie strona postępowania przekazała informację, że wycofała i zniszczyła posiadane na stanie magazynowym hokera/taboretu z metalową obręczą nr artykułu 1128451, a także umożliwiła konsumentom ich zwrócenie do sklepów, powiadamiając wszystkie sklepy prowadzące sprzedaż na terenie Polski o prowadzonej akcji i zamieściła stosowną informację na swojej stronie internetowej. Strona postępowania przedstawiła pozytywne sprawozdanie z badań hokera/taboretu z metalową obręczą nr artykułu 1128451 przeprowadzone przez Eurofins Product Testing Service w Szanghaju z 29 czerwca 2020 r. (nr testu EFHZ20060714-CG-01+Rev1), a także dowody poświadczające przekazanie 841 produktów wycofanych z magazynu i przekazanych do utylizacji. Dodatkowo strona postępowania załączyła formularz powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny, sporządzony zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia, wnosząc o odstąpienie od wymierzenia kary, ewentualnie o jej orzeczenie w dolnym przedziale zagrożenia ustawowego.

Pismem z 12 lipca 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że przekazana przez nią część dowodów nie jest zgodna z wymogami zawartymi w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i wezwał ją do ponownego przedłożenia wskazanych dokumentów w odpowiedniej formie.

Pismem z 22 lipca 2022 r. strona postępowania przekazała poświadczoną za zgodność z oryginałem listę dostaw produktu do sklepów KiK na terenie Polski, a także dokumenty przetłumaczone na język polski, w tym sprawozdanie z badań nr EFHZ20060714-CG-01+Rev1, dokumenty przekazujące produkt do utylizacji oraz faktury jego zakupu.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca KiK Textil spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu wprowadził na rynek polski hoker/taboret z metalową obręczą nr artykułu 1128451 i jest jego dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. W załączonym do pisma z 28 czerwca 2022 r. formularzu, strona postępowania wskazała, że jest dystrybutorem, a także przedłożyła faktury zakupu produktu od chińskiego producenta przez niemieckiego przedsiębiorcę KiK Textilien und Non Food GmbH z siedzibą w Boenen, potwierdzające jej rolę w obrocie.

Wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary, o której mowa w art. 33a ust. 1 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jest konsekwencją naruszenia przez stronę postępowania obowiązku powiadomienia Prezesa UOKiK, że hoker/taboret z metalową obręczą nr artykułu 1128451 wprowadzony przez nią na polski rynek nie jest bezpieczny. Zaniechanie strony postępowania stanowi naruszenie art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, który stanowi, że producent i dystrybutor, którzy uzyskali informację, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny, są zobowiązani powiadomić o tym niezwłocznie organ nadzoru.

Zgodnie z art. 33a ust. 1 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru może, w drodze decyzji, nałożyć na producenta lub dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł za niewykonanie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 powyższej ustawy.

Przedmiotem niniejszego postępowania administracyjnego było wyjaśnienie i ustalenie okoliczności niepowiadomienia Prezesa UOKiK przez przedsiębiorcę KiK Textil spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu o tym, że wprowadzony na polski rynek hoker/taboret z metalową obręczą nr artykułu 1128451 nie jest bezpieczny.

Podstawowym obowiązkiem jaki ciąży na dystrybutorze jest – zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa. Oczywiście jednak jest, że nawet najbardziej sumienny przedsiębiorca (dystrybutor) nie zawsze jest w

stanie przewidzieć wszelkie możliwe zagrożenia i może się zdarzyć, że mimo dołożenia najwyższej staranności, w tym dysponowania pozytywnymi wynikami badań potwierdzającymi spełnianie przez produkt wymagań bezpieczeństwa określonych w normie, już po dostarczeniu produktu na rynek okaże się, że może on nie być bezpieczny. W takiej sytuacji, mając na celu konieczność ochrony życia i zdrowia ludzkiego, przedsiębiorca (dystrybutor) powinien podjąć niezwłocznie działania mające na celu uniknięcie związanych z nim zagrożeń. Jednocześnie ustawodawca nałożył na przedsiębiorców (producentów i dystrybutorów) obowiązek współpracy w tym zakresie z organem nadzoru rynku, a w szczególności zobowiązał ich do powiadamiania o tym, że wprowadzony przez nich na rynek produkt nie jest bezpieczny. Szczegółowe regulacje odnoszące się do realizacji tego obowiązku zawiera rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawie wzoru powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny (Dz. U. Nr 80, poz. 694). Rozporządzenie to stanowi wykonanie decyzji Komisji z dnia 14 grudnia 2004 r. ustanawiającej wytyczne dotyczące zgłaszania przez producentów i dystrybutorów właściwym władzom Państw Członkowskich produktów stanowiących zagrożenie dla konsumenta zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. L 381/63), zwanej dalej „decyzją Komisji”. Zgodnie z pkt 2.2. Załącznika do wskazanej decyzji Komisji, „celem procedury zgłoszeniowej jest umożliwienie właściwym władzom monitorowania tego, czy firmy podjęły odpowiednie środki w celu uniknięcia zagrożeń, jakie niesie za sobą produkt już wprowadzony na rynek oraz nakazywanie lub podejmowanie, gdy to konieczne, dodatkowych środków zapobiegawczych (...). Dlatego muszą one otrzymywać odpowiednie informacje umożliwiające im dokonanie oceny, czy dany podmiot gospodarczy podjął wystarczające środki odnośnie niebezpiecznego produktu. W tym względzie należy zauważyć, że GPSD (dyrektywa o ogólnym bezpieczeństwie produktów) uprawnia władze do żądania dodatkowych informacji, gdyby uznały one, iż nie są w stanie ocenić, czy firma podjęła wystarczające środki w odniesieniu do niebezpiecznego produktu”.

Zasadą jest więc konieczność powiadomienia Prezesa UOKiK o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny. Wyjątki od tej zasady ustawodawca wskazał zaś w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów.

Należy zauważyć, że art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów wdraża art. 5 ust. 3 dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów. (Dz. Urz. UE L 11, 15.1.2002, str. 4–17), zgodnie z którym: „W przypadku gdy producenci i dystrybutorzy, na podstawie posiadanych informacji i wiedzy zawodowej, wiedzą bądź powinni wiedzieć, że produkt, który wprowadzili

na rynek, stanowi zagrożenie dla konsumenta, które jest nie do pogodzenia z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa, zobowiązani są oni do niezwłocznego poinformowania o tym fakcie właściwych władz Państwa Członkowskiego, stosownie do warunków ustanowionych w załączniku I, w szczególności podając szczegóły działania, jakie zostało podjęte celem zapobieżenia zagrożeniu konsumenta”. Zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 3, Komisja dostosowuje szczegółowe wymogi związane z obowiązkiem udzielania informacji ustanowionej w załączniku I.

W toku postępowania Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania naruszyła art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bowiem niezwłocznie po uzyskaniu informacji od konsumenta o możliwości skaleczenia się odsłoniętymi brzegami dolnej metalowej obręczy produktu, które mogą się odsłonić na skutek wgniecenia jego metalowej podstawy, nie przekazał zgłoszenia, do czego była zobligowana przepisami ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktu. Fakt ten jest bezsporny i nie został zanegowany przez stronę. Dodatkowo, przedstawiając wyjaśnienia w sprawie wraz z potwierdzającymi je dowodami złożonymi w piśmie z 28 czerwca 2022 r., strona postępowania załączyła wypełniony formularz dotyczący zgłoszenia produktu, który nie jest bezpieczny, zgodny z załącznikiem do Rozporządzenia.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis) przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. **Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma.** Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. **Po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa**

najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż strona postępowania po wszczęciu postępowania przystąpiła do eliminacji skutków naruszenia prawa, polegającego na przekazaniu Prezesowi UOKiK, przy piśmie z 28 czerwca 2022 r. powiadomienia o produkcie - hokerze/taborecie z metalową obręczą nr artykułu 1128451, który nie jest bezpieczny sporządzony zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia o tym, że produkt wprowadzony przez nią na polski rynek i sprzedawany wyłącznie w należących do niej sklepach sieci KiK nie jest bezpieczny. Dodatkowo, niezwłocznie po otrzymaniu zgłoszenia od konsumenta o możliwości zranienia się odsłoniętym brzegiem podstawy produktu strona postępowania przeprowadziła akcję informacyjną skierowaną do konsumentów i wycofała ze swojego magazynu, a następnie przekazała je do utylizacji, przedstawiając potwierdzające to dowody. Dodatkowo, zagrożenie stwarzane przez hoker/taboret z metalową obręczą nr artykułu 1128451, zważywszy na przedstawione przez stronę postępowania pozytywne wyniki badań przeprowadzone przez Eurofins Product Testing Service w Szanghaju z 29 czerwca 2020 r. (nr testu EFHZ20060714-CG-01+Rev1), wyjaśnienia strony postępowania oraz biorąc pod uwagę rodzaj konstrukcji produktu, należy ocenić na niskim poziomie, a do organu nadzoru nie dotarły bezpośrednio jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenie stwarzane przez produkt miało swoje nieszczęśliwe następstwa w postaci jakiegokolwiek wypadku konsumenckiego. Co więcej, jak wynika z pisma strony postępowania z 28 czerwca 2022 r., dobrowolne wycofanie produktu z rynku nastąpiło w związku z informacją od konsumenta wskazującą na zaledwie możliwość skaleczenia się produktem i wynikało z wysokich standardów jakości stosowanych przez stronę postępowania, a ponadto strona przyznała, że na podstawie przeprowadzonych przez nią testów i oględzin nie można wykluczyć, że konsument sam przyczynił się do poniesionej szkody i zdarzenie to miało jednostkowy charakter.

Oznacza to, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę KiK Textil spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu, że zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów producenci i dystrybutorzy, którzy otrzymali informację, że wprowadzany przez nich na rynek produkt nie

jest bezpieczny, są zobowiązani powiadomić o tym niezwłocznie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za niepowiadomienie Prezesa UOKiK, że wprowadzany przez nich na rynek produkt nie jest bezpieczny w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 3 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 lub 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak
/podpis elektroniczny/

Otrzymuje: